

РЕШЕНИЕ

№ 14725

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в публично заседаА.е на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Диана Г. Димитрова
като разгледа докладваното от АНДРЕЙ КР. ГЕОРГИЕВ Гражданско дело № 20221110163948 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 235 ГПК.

Делото е образувано по искова молба, на „Топлофикация София“ ЕАД срещу А. Б. Г. и М. Е. М., с която са предявени претенции за признаване за установено по отношение на ответниците при условията на разделност при квоти от по 1/2, че дължат на дружеството следните суми – общо 5655,92 лева за доставена за периода месец май 2019 г. - месец април 2021 до топлоснабден имот с адрес София, ***** топлинна енергия, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 29.08.2022 г., до окончателното плащане; общо 801,59 лева – лихва за забава за плащане на посочената по-горе сума за периода 15.06.2020 г. – 10.08.2022; общо 58,77 лева – цена за услугата „дялово разпределение на топлинна енергия“ за гореописА.я топлоснабден имот за периода месец юли 2019 г. – месец април 2021, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 29.08.2022 г., до окончателното плащане, и общо 12,11 лева – законна лихва за забава за плащане на последната описана сума за периода 31.08.2019 г. – 10.08.2022 – вземА.я по заповед за изпълнение, издадена по частно гражданско дело № 46666/2022 г. по описа на Софийския районен съд, 28. състав.

В исковата молба се излагат твърдения, че ответниците били „клиенти на топлинна енергия“, тъй като били собственици или титуляри на вещно право на ползване на топлоснабдения имот, и били длъжни да заплащат доставената до имота им топлинна енергия съгласно чл. 153, ал. 1 от Закона

за енергетиката (ЗЕ). Излагат се доводи, че падежът на задълженията бил определен в публикуван от дружеството общи условия, които съгласно чл. 150 ЗЕ ставали задължителни за клиентите след одобрението им от Комисията за енергийно и водно регулиране и публикуване в един ежедневник. Сочи се, че в общите условия на дружеството от 2016 г. падежът на задълженията бил определен на 45-ия ден след края на месеца, за който се дължат. Излагат се доводи, че освен прогнозни месечни сметки за потреблението на топлинна енергия, в края на всеки отоплителен период 1 (месец май на съответната година) са изготвяни изравнителни сметки за съответната година от дружество, извършващо услугата „дялово разпределение“. Излагат се доводи, че това дружество е „Техем Сървисис“ ЕООД, като поради това се иска привличането му по делото като трето лице – помагач, у което се намират доказателства за потреблението на ответниците. Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е подаден отговор от ответника – М. Е. М., с който предявеният иск се оспорва по основА.е. Твърди се, че няма доказателства той да е собственик или вещен ползвател на топлоснабдения имот. Оспорва възникването на вземане за лихва, тъй като се твърди, че не са настъпили условията за настъпване на падежа на задължението. Оспорва се, че задълженията за дялово разпределение следва да се плащат на ищеца, щом услугата е извършена от друго лице.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е подаден отговор от ответницата – А. Б. Г., с който предявеният срещу нея иск се оспорва по основА.е, тъй като другият ответник се е посочил като единствен потребител, което изключва възможността да се търси дълг от ответницата. Оспорва се и количеството и цената на доставената енергия, както и възникването на вземане за лихва, тъй като се твърди, че не са настъпили условията за настъпване на падеж на задължението. Оспорва се, че задълженията за дялово разпределение следва да се плащат на ищеца, щом услугата е извършена от друго лице.

Конституираното трето лице – помагач „Техем сървисис“ ЕООД с молба от 15.05.2023 г., находяща се на лист 84-89 по делото поддържа, че при определяне на разхода за топлинна енергия за процесния имот са спазени относимите нормативни изисквания за периода.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно представения на лист 115 по делото Договор за продажба на държавен недвижим имот, на 15.10.1990 г. ответницата А. Б. Г. е придобила собствеността върху процесния имот с адрес: София, ж.к. *****, със застроена площ от 88,02 кв.м.

Съгласно представената молба-декларация на лист 19 – 20 по делото, на 17.12.1998 г. ответникът М. Е. М. е поскал на негово име в ищцовото дружество да бъде открита партия на адреса на процесния имот, като е декларирал, че семейството му се състои от трима членове. В същата

декларация ответникът е посочил, че ползва имота за жилищни нужди.

Съгласно представения на лист 23 – 24 по делото протокол от Общо събрА.е на етажните собственици в бл. 116, вх. А, Б и В, ж.к. „Дружба“, гр. София, под № 15 в списъка на етажните собственици е посочен ответникът М. Е. М..

Съгласно представения на лист 15 – 18 по делото Нотариален акт № ***** на нотариус Д. Т., вписана под № 264 в регистъра на Нотариалната камара, с район на действие – района на Софийския районен съд, двамата ответници А. Б. Г. и М. Е. М. са учредили договорна ипотека върху процесния недвижим имот с адрес: София, ***** , който е придобит по време на брака им в режим на съпружеска имуществена общност на името на А. Г..

С доклада от делото като общоизвестен и ненуждаещ от доказване факт е отделено обстоятелството, че процесния имот се намира в сграда в режим на етажна собственост. С доклада от делото като служебно известни и ненуждаещи се от доказване са отделени следните факти: съдържА.ето на Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в град София, одобрени с Решение на ДКЕВР № ОУ[1]1/27.06.2016 г., публикувА. във вестник “19 минути” и във вестник „Монитор“ на 11.07.2016 г., в сила според клаузите си от 10.08.2016 г.

От представеното на лист 108 – 113 по делото заключение на съдебно-техническа експертиза се установява, че за процесния период изчисленията, извършени от фирмата за дялово разпределение са в съответствие с Наредба № 16-344 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването. През процесния период в имота е имало четири броя отоплителни тела с монтирА. индивидуални разпределители на разход за отопление, както и два водомера за топла вода. Цената на 1 мВтч топлинна енергия за процесния период е била както следва: за периода месец май 2019 г. – месец юни 2019 г. – 111,36 лева с ДДС, за периода месец октомври 2019 г. – месец март 2020 г. – 102,08 лева с ДДС, за месец април 2020 г. – 84,38 лева с ДДС, за периода месец май 2020 г. - месец юни 2020 г. – 80,04 лева с ДДС, за периода месец юли 2020 г. – месец април 2021 г. – 98,51 лева с ДДС. Стойността на реално потребената топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. е в размер на 2782,98 лева, а за периода 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г. е в размер на 2650,77 лева, или общо 5433,75 лева.

Съгласно служебно известните на съда чл. 33, ал. 1 и 2 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в град София, одобрени с Решение на ДКЕВР № ОУ[1]1/27.06.2016 г., публикувА. във вестник “19 минути” и във вестник „Монитор“ на 11.07.2016 г., в сила според клаузите си от 10.08.2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В чл. 36 от общите условия е предвидено, че клиентите заплащат на топлоснабдителното предприятие цената на услугата дялово разпределение, като редът за заплащането на тези суми на извършващите услуги се определя

от Топлофикация София ЕАД, съгласувано с търговците, които извършват тази услуга.

Въз основа на така установените факти съдът намира следното от правна страна:

Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД във връзка с чл. 153, ал. 1 ЗЕ; чл. 150 ЗЕ, и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Исковите се уважават, ако съдът установи, че ответникът е собственик или титуляр на вещно право върху имот в сграда в режим на етажна собственост, до който ищецът е доставял топлинна енергия; количеството на доставената енергия; единичната цена на енергията; доставяне на услугата „дялово разпределение“; договорна клауза, въз основа на която се дължи заплащането на услугата на ищеца; настъпване на уговорения падеж на задълженията.

По иска за цена на топлинна енергия:

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ собствениците и титулярите на вещно право на ползване дължат заплащане на доставената до техните имоти топлинна енергия, ако същите се намират в сгради в режим на етажна собственост и са свързани с абонатна станция за отопление и битово водоснабдяване или свързано към нея отклонение.

От представените по делото Договор за продажба на държавен недвижим имот (на лист 115 от делото) и Нотариален акт № 1***** (на лист 15 – 18 от делото) се установява, че на 15.10.1990 г. двамата ответници са придобили в режим на съпругеска имуществена общност процесния топлоснабден недвижим имот.

Налице е обаче подадена молба – декларация от 17.12.1998 г. от ответника М. М., който заявява, че ще поема задълженията за процесния имот, който се ползва от домакинство от трима членове. Това означава, че той следва да остане задължен за цялата консумирана в имота енергия. По делото не се твърди, а и не се установява двамата ответници да са съпрузи, въпреки наличието на някои индиции в документите за собственост, което би могло да доведе до извод за солидарна отговорност по чл. 36, ал. 2 СК, но само ако се установи, че имотът се ползва за семейни нужди, за което по делото също няма събрани доказателства. Така единствен отговорен за задълженията следва да е ответникът М., а исковите да се отхвърлят спрямо ответницата А. Г..

В случая се установява, че до имота на ответницата за процесния период е доставена топлинна енергия на стойност 2782,98 лева за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. и 2650,77 лева за периода 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г. Съдът намира, че от сумата от 2650,77 лева следва да се извади сумата от 207,09 лева, която съгласно фактура от 31.07.2021 г. (на лист 28 от делото) е заплатена за топлинна енергия за периода 01.05.2020 г., или задължението на ответниците за този период е в размер на 2443,68 лева. Така общата дължима сума за топлинна енергия е в размер на 5226,66 лева.

За тази сума отговаря ответникът М. М. съобразно изложеното по-горе и

постигнатото между страните съгласие за това, което съгласно мотивите по т. 1 от Тълкувателно решение № 2/2017 г. на ОСГК на Върховния касационен съд. Искът срещу този ответник следва да се уважи до сумата, за която е предявен – 2827,96 лева, съгласно чл. 6, ал. 2 ГПК.

По отношение на възражението за изтекла погасителна давност:

Съгласно чл. 33, ал. 1 и 2 от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД на клиенти в град София, в сила от 10.08.2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Съгласно чл. 111, б. „в“ ЗЗД и Тълкувателно решение № 3/2011 г. на ОСГК на ВКС плащаната за комунални услуги са периодични такси и се погасяват с 3-годишна давност. Настоящото производство е образувано за установяване на вземане по заявление за издаване на заповед за изпълнение, подадено на 29.08.2022 г. На основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето (обн. ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) давността е спряна в периода 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г. В конкретния случай няма вземане, които да са погасени по давност, поради това, че към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 29.08.2022 г., тригодишният срок от настъпване на техния падеж не е изтекъл, като се вземе предвид и спирането на давността за периода от 13.03.2020 г. – 20.05.2020 г.

Предвид изложеното, искът за заплащане на главница за топлинна енергия следва да бъде уважен срещу ответника М. М. за сумата в размер от 5226,66 лева, а в останалата част за разликата от 5226,66 лева до пълния предявен размер от 5655,92 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска за присъждане на цена за услугата „дялово разпределение“:

Съгласно чл. 22, ал. 2 от общите условия на ищеца от 2016 г. цената на тази услуга се заплаща от клиентите в сграда етажна собственост на Топлофикация София ЕАД. Съгласно чл. 150 ЗЕ общите условия на ищеца, одобрени от държавен орган и публикувани в два ежедневника, обвързват потребителите, ако те не са поискали да предложат други условия, като последното не се твърди по делото. Следователно е налице договор за заплащане на задълженията, дължими се по принцип на дружеството, извършващо услугата „дялово разпределение“, на топлоснабдителното дружество.

От представените от третото лице – помагач документи – изравнителни сметки за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. (на лист 85 по делото) и за периода 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г. (на лист 86 по делото), и представените на лист 87-88 главни отчети на уредите за дялово разпределение, се установява реално извършване на услугата „дялово разпределение“ за процесния имот.

Съгласно представеното на лист 30 по делото извлечение ищецът е начислил за процесния имот за периода 01.07.2019 г. – 30.05.2020 г. суми за услугата „дялово разпределение“ в размер на 2,75 лева за всеки месец от периода, или в общ размер на 30,25 лева, а за периода 01.06.2020 г. – 30.04.2021 г. в размер на 31,27 лева, или общо 61,52 лева, който съдът не намира за прекомерен.

Предвид това, искът за заплащане на стойността на услугата „дялово разпределение“ следва да бъде уважен спрямо ответника М. в претендирА.я размер от 29,38 лева, тъй като съобразно диспозитивното начало съдът не може да присъди сума по-голяма от поисканата от ищеца (чл. 6, ал. 2 ЗЗД). Искът срещу ответницата Г. следва да се отхвърли, тъй като тя не е в облигационни отношения с ищеца, вкл. по общите условия за заплащане на задълженията за услугата „дялово разпределение“.

По иска за присъждане на законна лихва:

Искът за присъждане на законна лихва за забава (чл. 86, ал. 1 ЗЗД) се уважава, ако се установи, че ответникът е изпаднал в забава, доколкото задължението му е за заплащане на парични суми.

Длъжникът изпада в забава при две хипотези – в случай, че е определен срок за изпълнение на задължението му (чл. 84, ал. 1 ЗЗД), или в случай, че е бил поканен да плати – от датата на поканата (чл. 84, ал. 2 ЗЗД).

Съгласно чл. 33, ал. 2 и ал. 4 от Общите условия, Топлофикация начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва за задължения за месечни суми по фактури за доставена топлинна енергия в сгради етажна собственост, в които дяловото разпределение се извършва по реда на чл. 73 НТ (въз основа на реално месечно потребление), както и за задълженията по изравнителни сметки, ако същите не са заплатени в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. задълженията за топлинна енергия са в размер на 2782,98 лева Съгласно представената на лист 26 по делото фактура срокът за плащане на същата е бил до 14.09.2020 г., поради което съдът намира, че лихва за забава върху тази сума се дължи за периода 15.09.2020 г. – 10.08.2022 г. Съгласно използвА.я от съда по реда на чл. 162 ГПК онлайн калкулатор за изчисляване на законна лихва на Националната агенция за приходите, законната лихва върху сумата от 2782,98 лева, изчислена за периода е в размер на 537,31 лева

Поради това, че задължението за топлинна енергия за периода 01.05.2020 г. – 30.04.2021 г. е в размер на 2443,68 лева и обстоятелството, че съгласно представената на лист 27 по делото фактура срокът за плащане на задължението за периода е бил до 14.09.2021 г., съдът намира, че лихва за забава се дължи за периода 15.09.2021 г. – 10.08.2022 г. Съгласно използвА.я от съда онлайн калкулатор за изчисляване на законната лихва на Националната агенция за приходите, законната лихва върху сумата от 224,02 лева, или общо законната лихва върху главницата за топлинна енергия е в

размер на 761,33 лева

Съгласно чл. 119 ЗЗД с погасяването на главните задължения се погасяват и акцесорните. Предвид изложените по-горе съображения защо задължението за главница за топлинна енергия не е погасено по давност, не е погасено по давност и вземането за законна лихва върху главницата.

Предвид посоченото, искът за заплащане на законна лихва за забава за следва да бъде уважен срещу задължения за главница ответник М. М. за сумата от 400,79 лева и за периода 15.09.2020 г. – 10.08.2022 г. с оглед чл. 6, ал. 2 ГПК. Искът срещу ответницата Г. следва да се отхвърли, тъй като тя не е задължена и за главница.

Относно иска за лихва за забава върху цената на услугата „дялово разпределение“:

Лихва за забава за плащане на парично задължение се дължи при настъпване на две хипотези – уговорен срок за плащане, или покана към длъжника. В общите условия на Топлофикация София ЕАД не се съдържа уговорка за срок, в който следва да се плащат разходите за дялово разпределение, а по делото не са събрани доказателства ответникът да е канен да плати тези суми преди образуване на съдебно производство. Поради това този иск следва да се отхвърли изцяло.

Относно разноските:

При този изход на спора право на разноски имат ищецът пропорционално на уважената част от иска (49,91 %, само от ответника М.), и ответниците – пропорционално на отхвърлената част от исковете (изцяло за ответницата Г. и 0,18 % за ответника М.) съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК.

Ищецът е доказал разходи в исковото производство за държавна такса в размер на 245,67 лева, депозит за съдебно-техническа експертиза – 300 лева, юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК – 100 лева, или общо 645,67 лева, и в заповедното производство – 130,57 лева държавна такса и 50 лева юрисконсултско възнаграждение, или общо 180,57 лева. От тези суми пропорционално за исковото производство следва да бъде осъден ответникът М. да му плати пропорционално 322,25 лева за исковото производство, и 90,12 лева – за заповедното.

Процесуалният представител на ответницата Ана Г. – адвокат И. Н. претендира заплащане на адвокатски възнаграждение по реда на чл. 38 ЗАДв в размер на 400 лева и представя договор за правна защита и съдействие (на лист 59 от делото), сключен на основа чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА. Процесуалният представител на ответника М. М. – адвокат С. К. също претендира заплащане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 ЗАДв в размер на 400 лева и представя договор за правна защита и съдействие (на лист 65 от делото), сключен на основа чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАДв. Съдът намира за нужно да посочи, че в този случай размерите на адвокатските възнаграждения се определят от съда съобразно правната и фактическа сложност на делото, и в конкретния случай възлизат на по 300 лева, тъй като Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения не обвързва българските съдилища,

поради това, че е приета от колективен орган на адвокатурата без нормативен контрол в противоречие с практиката на Съда на ЕС и чл. 101, ал. 1 и 2 ДФЕС (вж. Решение по съединени дела C-427/16 и C-428/16 *ЧЕЗ електро България*). На ответницата следва да се присъдят 300 лева в исковото производство, а на ответника – пропорционално, 0,54 лева, които съдът прихваща от неговото задължение за разноски към ищеца в исковото производство, като го намалява до 321,71 лева в полза на ищеца.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „Топлофикация София“ ЕАД искове с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. 153, ал. 1 ЗЕ; чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД по отношение на **М. Е. М.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „****“, че дължи на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, с адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б сумите: **2827,96 лева** (две хиляди осемстотин двадесет и седем лева и 96 ст.) – цена на доставена до имот с адрес: гр. София, ж.к. ***** топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 29.08.2022 г., до окончателното плащане; **400,79 лева** (четиристотин лева и 79 стотинки) – законна лихва за забава за периода 15.09.2020 г. – 10.08.2022 г.; **29,38 лева** (двадесет и девет лева и 38 ст.) – цена за услугата „дялово разпределение“ за посочените по-горе имот за периода 01.07.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение – 29.08.2022 г., до окончателното плащане – задължения по заповед за изпълнение от 04.10.2022 г. по частно гражданско дело № 46666/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 28. състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от **12,11 лева** – законна лихва за забава за плащане на услугата „дялово разпределение“ за периода 31.08.2019 г. – 10.08.2022 г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Топлофикация София“ ЕАД по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. 153, ал. 1 ЗЕ; чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване по отношение на **А. Б. Г.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. *****, че дължи на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, с адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б, сумите **2827,96 лева** (две хиляди осемстотин двадесет и седем лева и 96 ст.) – цена на доставена до имот с адрес: гр. София, ж.к. „****“ топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 29.08.2022 г., до окончателното плащане; **400,79 лева** (четиристотин лева и 79 стотинки) – законна лихва за забава за периода 15.09.2020 г. – 10.08.2022 г.; **29,38 лева** (двадесет и девет лева и 38 ст.) – цена за услугата „дялово разпределение“ за посочените по-

горе имот за периода 01.07.2019 г. – 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение – 29.08.2022 г., до окончателното плащане, и **12,11 лева** – законна лихва за забава за плащане на услугата „дялово разпределение“ за периода 31.08.2019 г. – 10.08.2022 г. – задължения по заповед за изпълнение от 04.10.2022 г. по частно гражданско дело № 46666/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 28. състав,

ОСЪЖДА на основа А.е чл. 78, ал. 1 ГПК **М. Е. М.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „****“, да плати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, с адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б сумите от **321,71 лева** (триста двадесет и един лева и 71 ст.) – разноси в исковото производство и **90,12 лева** (деветдесет лева и 12 ст.) – разноси в заповедното производство.

ОСЪЖДА на основа А.е чл. 78, ал. 3 ГПК вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, с адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23Б да заплати на адвокат **И. А. Н.**, с личен номер на адвоката № 1900098110, с адрес: гр. *****, сумата от **300 лева** (триста лева), представляваща възнаграждение за оказана правна помощ на А. Б. Г. в настоящото производство съразмерно на отхвърлената част от исковите.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач – „Техем сървисис“ ЕООД.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от получаване на препис от стрА.те.

Съдия при Софийски районен съд: _____